

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget (af Hans Hedtoft og V. Buhl).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages:

Fortsættelse af eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget (af Jørgen Jørgensen m. fl.).

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Det første af de to Forslag, som her er til Behandling, er jo Forslaget om en Opfordring til Statsministeren om at udskrive Folketingsvalg.

I den Motivering, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft gav for denne Beslutning, anførte han bl. a., at jeg var stridslysten, jeg ønskede Valg, og jeg stod egentlig paa ham, at der var ligesom en Slags Kritik i de Bemærkninger, han i den Anledning gjorde. Jeg vil gerne til dette sige, at saa er det ikke nemt at gøre det ærede Medlem tilpas. Nu har han ønsket Valg og udtalt sig for Valg, stemt for Mistillidsdagsordener, som kunde have til Følge, at vi fik Valg, mange Gange og i længere Tid, og naar der saa paa Grund af min Stilling, som han siger, er Udsigt til, at vi kan faa Valg, saa er det næsten ogsaa galt. Men det er ogsaa en Fejltagelse, at jeg har villet Valg. Ingenlunde. Jeg ser godt de Vanskeligheder, der kan opstaa som Følge deraf, men paa den anden Side maa jeg hævde, at for at Regeringen skal sidde med Ansvaret, maa den ogsaa have visse anstændige Arbejdsvilkaar. Vi er ikke indstillet paa at sidde med Ansvaret og den saakaldte Magt for enhver Pris, det har jeg ofte før sagt, og det er fremdeles mit Standpunkt.

Det ærede Medlem var inde paa visse økonomiske Betragtninger, noget i Lighed med, hvad han ved forskellige tidligere Lejligheder har været. Det er muligt, at nogle af mine Kolleger, under hvem disse finansielle og økonomiske Spørgsmaal rent ressortmæssigt henhører, vil gøre nogle Bemærkninger derom, jeg skal indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger til disse Problemer.

Naar man skal bedømme et Lands økonomiske Politik og bedømme de Resultater, der opnaas, maa man ogsaa vide lidt om, hvilke Betingelser, hvilke Muligheder

og hvilke Vanskeligheder der har været for at naa et gunstigt Resultat. Jeg har tidligere fra denne Talerstol mere indgaaende og omfattende gjort opmærksom paa de Vanskeligheder, som forelaa. Jeg skal i Dag indskrænke mig til at nævne to. Først det uhyre Tab, som Danmark led under Besættelsen, og som er opgjort til omkring 12 000 Mill. Kr. eller, nævnt paa en anden Maade, 12 Milliarder. Vi fik foruden dette ved Krigen og Besættelsens Slutning et meget stort Antal Flygtninge herop, som vi haabede og ventede hurtigt at blive af med igen, men som det har vist sig at det var vanskeligt at faa ud af Landet igen, og selv om det er lykkedes den nuværende Regering at reducere dem ret væsentligt, saa er der alligevel den Omstændighed, at vi i de første Aar havde dem og fremdeles har nogle — og et ikke ubetydeligt Antal —, en saadan Tyngde for hele vor økonomiske og erhvervmæssige Situation, at ogsaa det maa tages med i Betragtning.

Endelig vil jeg gerne sige om det Spørgsmaal i øvrigt, at af en Opgørelse, som jeg har set — hvor officiel den er, ved jeg ikke, men den har været offentliggjort i Pressen —, fremgaar det, at det Kalorieforbrug, som er stillet til det danske Folks Raadighed pro persona, er større end i noget andet Land af dem, der var sammenlignet med, og der var faktisk alle de Lande med, som Danmark i det hele taget kan sammenlignes med. Selv om vi har Vanskeligheder ogsaa paa dette Omraade, tror jeg altsaa, man kan sige, at det dog har været saadan, at i hvert Fald Forsyningen med nødvendige Levnedsmidler til Landets Befolkning har været rigeligere og bedre end i noget andet Land, der kan sammenlignes med Danmark.

Der har ogsaa været anket over Tilbagegangen i vor valutamæssige Stilling. Det er rigtigt, at der har været en Forringelse valutamæssig set, men det har der saa sandelig ogsaa været i de to andre skandinaviske Lande, der er styret og ledet af det ærede Medlems Partifæller, Norge og Sverige, som selvfølgelig paa Grund af hele den Maade, hvorpaa de var stillet under Krigen, gik ud af Krigen og Besættelsen i hvert Fald valutamæssigt set meget bedre stillet end vi.

Norge havde sin store Handelsflaade, hvoraf en meget stor Del, for ikke at sige den væsentlige Del, var uden for Besættelsen. Det var Landets største Kilde for Valutaindtægter, som i hele Krigsperioden var uden for Besættelsesmagtens Rækkevidde og derved kunde tjene Penge, Valuta ind til Landet. Vore Eksportvarer derimod